

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 19 grudnia 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof – Niemcy) – Alpenchalets Resorts GmbH / Finanzamt München Abteilung Körperschaften

(Sprawa C-552/17) ⁽¹⁾

Odesłanie prejudycjalne – Podatki – Harmonizacja ustawodawstw podatkowych – Wspólny system podatku od wartości dodanej (VAT) – Dyrektywa 2006/112/WE – Procedura szczególna dla biur podróży – Zakwaterowanie w obiektach wycieczkowych najmowanych od innych podatników – Świadczenia dodatkowe – Główny lub pomocniczy charakter świadczenia – Obniżone stawki podatku – Zakwaterowanie udostępniane przez biuro podróży w jego własnym imieniu

(2019/C 65/19)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesfinanzhof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Alpenchalets Resorts GmbH

Druga strona postępowania: Finanzamt München Abteilung Körperschaften

Sentencja

- 1) Artykuły 306–310 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że samo tylko udostępnienie przez biuro podróży obiektu wycieczkowego najmowanego od innych podatników lub też udostępnienie obiektu wycieczkowego, któremu to udostępnieniu towarzyszą dodatkowe usługi, niezależnie od znaczenia tych usług dodatkowych, stanowią, każde z nich, pojedynczą usługę objętą procedurą szczególną dla biur podróży.
- 2) Artykuł 98 ust. 2 dyrektywy 2006/112 należy interpretować w ten sposób, że świadczenie przez biura podróży polegających na świadczeniu zakwaterowania w obiektach wycieczkowych usług objętych art. 307 tej dyrektywy nie może zostać poddane obniżonej stawce ani też jednej z obniżonych stawek znajdujących się w tym pierwszym przepisie.

⁽¹⁾ Dz.U. C 437 z 18.12.2017.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 19 grudnia 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Högsta domstolen – Szwecja) – postępowanie karne przeciwko Irmanowi Syedowi

(Sprawa C-572/17) ⁽¹⁾

Odesłanie prejudycjalne – Prawo autorskie i prawa pokrewne – Dyrektywa 2001/29/WE – Artykuł 4 ust. 1 – Prawo do rozpowszechniania – Naruszenie – Przeznaczone do sprzedaży towary zawierające motywy chronione prawem autorskim – Składowanie w celach handlowych – Magazyn oddzielony od miejsca sprzedaży

(2019/C 65/20)

Język postępowania: szwedzki

Sąd odsyłający

Högsta domstolen

Strona w postępowaniu karnym przed sądem krajowym

Imran Syed

Sentencja

Artykuł 4 ust. 1 dyrektywy 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym należy interpretować w ten sposób, że składowanie przez osobę prowadzącą przedsiębiorstwo handlowe towarów, na których widnieje motyw chroniony prawem autorskim w państwie członkowskim, na terytorium którego towary te są składowane, może stanowić naruszenie wyłącznego prawa do rozpowszechniania, zgodnie z jego definicją ustanowioną w tym przepisie, jeżeli osoba prowadząca przedsiębiorstwo handlowe oferuje do sprzedaży w sklepie, bez zgody podmiotu praw autorskich, towary identyczne z towarami, które składa, pod warunkiem że składowane towary są faktycznie przeznaczone do sprzedaży w państwie członkowskim, na terytorium którego motyw ten jest chroniony. Odległość między miejscem składowania a miejscem sprzedaży nie może sama w sobie być rozstrzygająca dla ustalenia, czy składowane towary są przeznaczone do sprzedaży na terytorium tego państwa członkowskiego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 412 z 4.12.2017.

Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 19 grudnia 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Commissione Tributaria Provinciale di Cagliari – Włochy) – Francesca Cadeddu / Agenzia delle Entrate – Direzione provinciale di Cagliari, Regione autonoma della Sardegna, Regione autonoma della Sardegna – Agenzia regionale per il lavoro

(Sprawa C-667/17) ⁽¹⁾

Odesłanie prejudycjalne – Rozporządzenie (WE) nr 1083/2006 – Artykuł 2 pkt 4 – Pojęcie „beneficjenta” – Artykuł 80 – Zakaz potrącania lub wstrzymywania jakichkolwiek kwot z kwot wypłacanych – Inna opłata szczególna lub opłata o równoważnym skutku – Pojęcie – Stypendium współfinansowane przez Europejski Fundusz Społeczny – Zrównanie z dochodami z pracy najemnej – Potrącenie tytułem zaliczki na podatek dochodowy powiększonej o dodatkowe podatki regionalne i gminne

(2019/C 65/21)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Commissione Tributaria Provinciale di Cagliari

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Francesca Cadeddu

Strona pozwana: Agenzia delle Entrate – Direzione provinciale di Cagliari, Regione autonoma della Sardegna, Regione autonoma della Sardegna – Agenzia regionale per il lavoro

Sentencja

Artykuł 80 rozporządzenia Rady (WE) nr 1083/2006 z dnia 11 lipca 2006 r. ustanawiającego przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1260/1999 w związku z art. 2 pkt 4 tego rozporządzenia należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie krajowemu uregulowaniu podatkowemu takiemu jak to w sprawie w postępowaniu głównym, które opodatkowuje podatkiem dochodowym od osób fizycznych kwoty przyznane tym osobom tytułem stypendium przez podmiot publiczny odpowiedzialny za realizację projektu wybranego przez instytucję zarządzającą danym programem operacyjnym w rozumieniu art. 2 pkt 3 rzeczonego rozporządzenia oraz finansowanego z europejskich funduszy strukturalnych.

⁽¹⁾ Dz.U. C 52 z 12.2.2018.